

Sygn. akt I CSK 711/16

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa D. C. i J. C.

przeciwko Gminie Miasto J.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 17 maja 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 kwietnia 2016 r., sygn. akt VI ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 1800 (jeden
tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Instytucja przedsądu, jak wynika z orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego, jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla. Skarga kasacyjna służy od prawomocnego orzeczenia, ma ograniczony zasięg, a jej podstawowym celem jest ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i twórczy wkład Sądu Najwyższego w rozwój prawa.

Wprawdzie skarżąca odwołała się do istotnego zagadnienia prawnego, niemniej nie występuje ta przesłanka przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Stosownie do ugruntowanego stanowiska Sądu Najwyższego, istotnym zagadnieniem prawnym jest taki problem jurydyczny, który ma znaczenie dla rozwoju prawa lub stanowi precedens dla rozstrzygnięcia podobnych spraw (por. postanowienie SN z dnia 7 stycznia 2005 r., I CZ 183/04 niepublikowane). Powołanie się przez skarżącego na istnienie takiego zagadnienia wymaga jego sformułowania oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Skarżący powinien też wykazać, że ma ono istotne znaczenie dla rozpoznania lub rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 listopada 2003 r., II CK 324/03, z dnia 7 czerwca 2005 r., V CSK 3/05, z dnia 13 lipca 2007 r., III CSK 180/07, z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepublikowane oraz z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OCNP 2006, nr 15 - 16, poz. 243). Ponadto, prawidłowo wyartykułowane zagadnienie musi być sformułowane ogólnie w tym sensie, że nie może chodzić w nim o sposób

rozstrzygnięcia sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2004 r., II CZ 94/04, niepublikowane).

Wskazane w skardze pytanie nie odpowiada tym wymaganiom gdyż nie ma bezpośredniego wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego nie jest aktem prawa miejscowego i nie oddziałuje bezpośrednio na prawa i obowiązki mieszkańców terenu, na którym zostało uchwalone oraz nie ogranicza skutecznie władztwa osób trzecich nad nieruchomościami, znajdującymi się w ich władaniu i stanowiącymi własność tych osób. Tymczasem, w sprawie roszczenie dotyczyło nieruchomości gruntowej przy al. D. w J. (należącej od 2002 roku do powodów) stanowiącej wydzieloną działkę oznaczoną nr ew. [...], przez którą biegnie wybudowana, utwardzona (asfaltem) droga, której w 2005 roku na mocy uchwały Rady Miasta J. nadano status gminnej drogi publicznej.

Zarzut podniesiony w skardze kasacyjnej, że wybudowana droga nie wypełnia granic działki nr [...] nie ma większego znaczenia, skoro zarządca drogi (którym jest Burmistrz Miasta J.) nie doprowadził dotąd do wyznaczenia linii granicznych pasa drogowego. Próba ograniczenia powierzchni zajętej pod drogę jedynie do drogi rozumianej jako budowla, a nie do obszaru działki gruntowej przeznaczonej na pas drogowy nie jest trafna. Należało więc dojść do wniosku, że w skardze zostało zakwestionowane ustalenie faktyczne, że działką nr [...] władza pozwana Gmina co w postępowaniu kasacyjnym, nie jest dopuszczalne.

Zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez Sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

aw

aj